

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลปัสกาปี A

(วันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รักเมื่อวันอาทิตย์ที่ 27 เมษายน ค.ศ. 2014 บุญราตีพระสันตะปาปาโยฮันโพล ที่ 2 ผู้เป็นที่รักยิ่งของเรา ได้รับการสถาปนาเป็น **“นักบุญ”** พร้อมกับบุญราตีพระสันตะปาปาโยฮันที่ 23 หลายคนได้ชมการถ่ายทอดสดหรือเทปพิธีปลงพระศพของพระองค์ครั้งรู้สึกประทับใจกับภาพของบรรดาผู้นำและคาทอลิกจากทั่วทุกมุมโลกหลังไหลมารวมพิธีนี้ ผู้คนจำนวนมากร้องตะโกนและชูป้ายที่มีข้อความว่า **“Santo Subito”** ซึ่งแปลว่า **“นักบุญทันที”** แน่นอน ถ้อยคำนี้สะท้อนให้เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์ที่โดดเด่นของพระองค์เมื่อยังทรงมีชีวิตอยู่ท่ามกลางเราบนโลกนี้ ยิ่งกว่านั้น วันนั้นยังเป็น **“วันฉลองพระเมตตา”** อีกด้วย คงไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่เหตุการณ์สำคัญสองอย่างเกิดขึ้นในวันเดียวกัน เพราะถ้าเราย้อนกลับไปยังวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 2000 ซึ่งเป็นวันสถาปนาบุญราตีโพสตินาเป็นนักบุญ พระสันตะปาปาโยฮันโพล ที่ 2 ได้ประกาศให้วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 2 เทศกาลปัสกา ซึ่งตรงกับวันนี้เอง เป็น **“วันฉลองพระเมตตา”** จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่พระศาสนจักรจะสถาปนาพระองค์ให้เป็นนักบุญในวันที่คาทอลิกทั่วโลกร่วมกันฉลองพระเมตตา

ถ้าจะถามว่าพระเมตตาคืออะไร ? คำตอบคือความรักที่ซื่อสัตย์มั่นคงและไร้เงื่อนไขของพระเจ้านั่นเอง พระเจ้าทรงแสดงความรักต่อคนบาปในรูปของพระเมตตา ในพันธสัญญาเดิมชาวอิสราเอลได้สัมผัสกับพระเมตตาเป็นพิเศษ แม้ว่าพวกเขาจะเมิดพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ทรงทำกับบรรพบุรุษของพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า พระองค์ยังทรงรักและให้อภัยพวกเขาเสมอเมื่อใดก็ตามที่สำนึกกลับใจ ประกาศหลายคนชี้ให้เห็นว่าพระเมตตาเป็นพลังพิเศษแห่งความรัก ซึ่งยิ่งใหญ่และทรงอำนาจกว่าบาปและความไม่ซื่อสัตย์ของประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร

ในพันธสัญญาใหม่เราสามารถสัมผัสพระเมตตาของพระเจ้าผ่านทางพระเยซูเจ้า การเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระองค์สะท้อนให้เราเห็นความจริงนี้ แม้ว่าพระองค์ทรงมีพระธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ทรงสละจนหมดสิ้นและทรงรับสภาพเป็นมนุษย์เหมือนเราทุกอย่าง ยกเว้นบาป ยิ่งกว่านั้น พระองค์ยังทรงถ่อมพระองค์จนถึงที่สุด นั่นคือ จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย เป็นความตายบนไม้กางเขน (เทียบ ฟป 2:6-8) ในระหว่างอาหารค่ำมื้อสุดท้าย พระองค์ทรงชี้ให้เราเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของความรักของพระองค์ว่า **“ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่าการสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย”** (ยน 15:13) ในจดหมายถึงชาวโรม นักบุญเปาโลพูดถึงความรักของพระเจ้าที่แสดงออกมาผ่านทางพระเยซูเจ้าไว้อย่างน่าจับใจว่า **“ยากที่จะหาคนที่ยอมตายเพื่อคนชอบธรรม บางครั้งอาจจะมีคนยอมตายแทนคนดีจริง ๆ ได้ แต่พระเจ้าทรงพิสูจน์ว่าทรงรักเรา เพราะพระคริสตเจ้าสิ้นพระชนม์เพื่อเรา ขณะที่เรายังเป็นคนบาป”** (รม 5:7-8)

เราคงจำได้ พระเยซูเจ้าทรงเคยบอกว่า **“เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาปให้กลับใจ”** (ลก 5:32) พระองค์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อคนบาป พระองค์ทรงกินและดื่มกับคนบาป พระองค์ทรงอภัยบาปและมอบอำนาจเดียวกันนี้แก่บรรดาอัครสาวก พระองค์ทรงเทศน์สอนอุปมาเรื่องผู้เลี้ยงแกะที่ดี (ยน 10:1-21) และเรื่องลูกจ้างผลาญ (ลก 15:11-32) เพื่อบอกเราว่าพระเมตตาของพระเจ้าไม่ใช่เป็น **“การให้อภัยของผู้พิพากษา”** แต่เป็น **“การสวมกอดของบิดาผู้ใจดี”**

คริสตชนสมัยเริ่มแรกมีประสบการณ์ความรักที่ซื่อสัตย์มั่นคงและไร้เงื่อนไขของพระเจ้าเป็นอย่างดี ชีวิตของพวกเขาเต็มไปด้วยสันติสุขและความยินดี พวกเขาเต็มใจรับทรมานและการเบียดเบียนข่มเหงเพื่อพระนามของพระเยซูเจ้า อย่างไรก็ตาม เหมือนชาวอิสราเอลในอดีต หลายศตวรรษต่อมาคริสตชนรุ่นหลังเริ่มลืมความรักยิ่งใหญ่ของพระเจ้า นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความแตกแยก และพวกนอกรีตขึ้นในพระศาสนจักร ส่งผลให้สันติสุขและความยินดีแปรเปลี่ยนเป็นความหวาดกลัว ความวิตกกังวล และความสงสัยเพื่อเตือนให้คิดถึงความรักที่ไร้เงื่อนไขของพระเจ้าอีกครั้ง พระเยซูเจ้าทรงเผยแสดงความรักของพระองค์แก่นักบุญมาร์กาเรท มารีเย อาลาซีออค ผลที่ตามมาคือชีวิตของคริสตชนสมัยนั้นกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยสันติสุขและความยินดีอีกครั้ง ทุกวันศุกร์ต้นเดือนวัดหลายแห่งเต็มไปด้วยคริสตชนที่มาแสดงความเคารพต่อพระหฤทัยศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความวางใจในความรักของพระองค์ แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไปคริสตชนรุ่นต่อมาเริ่มลืมความรักที่ซื่อสัตย์มั่นคงและไร้เงื่อนไขของพระเจ้าอีก พระเยซูเจ้าจึงทรงเผยแสดงความรักของพระเมตตาแก่นักบุญโฟสตินา และทรงเรียกร้องให้วันอาทิตย์หลังวันปัสกาเป็นวันฉลองพระเมตตาต่อนั้นนักบุญโฟสตินาทูลพระเยซูเจ้าอย่างสงสัยว่า **“ดิฉันรู้สึกแปลกใจที่พระองค์ทรงสั่งให้ดิฉันพูดถึงวันฉลองพระเมตตา เพราะมีวันฉลองเช่นนี้อยู่แล้ว ทำไมดิฉันจึงต้องพูดถึงเรื่องนี้อีก ?”** พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับท่านว่า **“ใครรู้เกี่ยวกับวันฉลองนี้บ้าง ? ไม่มีใครเลย แม้แต่บุคคลที่ควรประกาศพระเมตตาของเราและสอนประชาชนเกี่ยวกับเรื่องนี้ บ่อยครั้งพวกเขาเองยังไม่รู้เรื่องนี้เลย”**

พี่น้องที่รัก เรายังต้องการการเผยแสดงอีกก็จริงจึงจะเชื่อในเรื่องพระเมตตาของพระเจ้า จำไว้เสมอว่าไม่มีบาปหรือความผิดอะไรของมนุษย์ที่ใหญ่และอยู่เกินพระเมตตาที่ไร้ขอบเขตของพระองค์ ทุกครั้งที่เรารู้สึกเศร้าใจ ท้อแท้ หดหู่ใจ รำคาญในความอ่อนแอของตนเอง เราควรนึกถึงคำพูดของนักบุญเปาโลที่ว่า **“พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา ทรงแสดงความรักยิ่งใหญ่ต่อเรา เมื่อเราตายไปแล้วเพราะการล่วงละเมิด พระองค์ก็ทรงบันดาลให้เรากลับมีชีวิตกับพระคริสตเจ้า ”** (อฟ 2:4-5) ให้เราขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระเมตตาที่ประทานให้เราแต่ละคนตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา และสำหรับสิ่งดีๆ ที่พระองค์จะประทานให้กับผู้ที่พระองค์ทรงรักและรักพระองค์ในอนาคตที่จะมาถึงด้วย **“พระเยซูเจ้าข้า ลูกวางใจในพระองค์”** ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน